

Vzhledem k tomu, že společnost Collective intelligence, a.s., IČ: 63999561, se sídlem Jakubská 647/2, Praha 1, v uplynulých týdnech rozeslala velké množství dopisů poplatníkům rozhlasového poplatku, **vydává Český rozhlas následující prohlášení:**

Tvrzení společnosti Collective intelligence, a.s. „Vážený provozovateli, pokud jste poplatníkem Českého rozhlasu podle zákona 348/2005 o televizních a rozhlasových poplatcích, Vaše firma provozuje rozhlasové nebo televizní přístroje...“ **není bez dalšího pravdivé a vyvolává nesprávný dojem, že existuje zákonný vztah mezi povinností platit rozhlasový poplatek a povinností uzavřít licenční smlouvu na užití chráněného obsahu způsobem sdělování veřejnosti ve formě provozování rozhlasového nebo televizního vysílání.**

Povinnost platit rozhlasový poplatek stanoví zákon č. 348/2005 Sb. o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhlasových a televizních poplatcích“). Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o rozhlasových a televizních poplatcích stanoví, že „poplatníkem rozhlasového poplatku je fyzická osoba nebo právnická osoba, která vlastní rozhlasový přijímač“. Tato povinnost však nijak nesouvisí s povinností osob provozujících rozhlasové nebo televizní vysílání ve smyslu ustanovení § 23 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“) provozovat rozhlasové nebo televizní vysílání pouze po předchozím svolení nositelů příslušných práv (autorů, výkonných umělců či výrobců zvukových nebo zvukově obrazových záznamů).

Samo o sobě vlastnictví rozhlasového přijímače znamená pro vlastníka obecně povinnost platit rozhlasový poplatek dle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Ale zároveň **samo o sobě vlastnictví rozhlasového přijímače neznamena automaticky, že vlastník rozhlasového přijímače provozuje rozhlasové vysílání** ve smyslu ustanovení § 23 autorského zákona. Ustanovení § 23 autorského zákona je nutné vykládat zároveň s ustanovením § 18 autorského zákona, které stanoví obecná pravidla pro způsob užití sdělováním veřejnosti, přičemž provozování rozhlasového nebo televizního vysílání je jednou z forem užití způsobem sdělování veřejnosti. Ustanovení § 18 odst. 3 autorského zákona stanoví, že „**sdělováním díla veřejnosti není pouhé provozování zařízení umožňujícího nebo zajišťujícího takové sdělování**“.

Problematikou určení, kdy o provozování rozhlasového nebo televizního vysílání půjde a kdy nikoliv, se zabývají i autoři Komentáře k autorskému zákonu: „Výkonem výlučného autorského práva na sdělování díla veřejnosti může být tedy např. provozování hudebních děl zaměstnancům ze strany zaměstnavatele za účelem zpříjemnění pracovního prostředí či zlepšení jejich pracovních výkonů. **Naopak o sdělování veřejnosti nepůjde v případě, kdy dochází k provozování díla pouze samotnými zaměstnanci v zaměstnání pro sebe, popř. pro úzký okruh svých spoluzaměstnanců, neboť v tomto případě se tak zpravidla neděje za účelem hospodářského či obchodního prospěchu a souvislost s hospodářskou činností zaměstnavatele je zde pouze časová a místní.**“¹

Zda v daném případě dochází k užití provozováním rozhlasového vysílání, je nutné posoudit v každém jednotlivém případě, přičemž v žádném případě nepostačí konstatování, že existuje-li povinnost platit rozhlasový poplatek, daná vlastnictvím rozhlasového přijímače, automaticky se jedná o provozování rozhlasového vysílání dle ustanovení § 23 autorského zákona.

JUDr. Marek Beneš
právník Českého rozhlasu

---

¹ Telec, I.; Tůma, P.: Autorský zákon, Komentář; C.H.Beck, 2007